

§ 26. Przy nadawaniu stopnia doktora nauk stosuje się odpowiednio przepisy §§ 13—18 z tą zmianą, że nie zaskarżoną decyzję rady wydziałowej o nadaniu stopnia doktora nauk przesyła się do zatwierdzenia Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej za pośrednictwem senatu właściwej szkoły wyższej.

Rozdział IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 27. 1. Osoby, których prace doktorskie zostały przyjęte przez radę wydziałową przed dniem 15 grudnia 1951 r., mogą w celu otrzymania stopnia określonego w dotychczas obowiązujących przepisach dopełnić w terminie dwumiesięcznym od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia warunków wymaganych rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 listopada 1924 r., w sprawie uzyskiwania stopnia doktora na wszystkich wydziałach szkół akademickich (Dz. Urz. M. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr 20, poz. 207, z 1934 r. Nr 1, poz. 9, z 1937 r. Nr 5, poz. 127 i Dz. Urz. Min. Oświaty z 1949 r. Nr 7, poz. 114).

2. W przypadku zakwalifikowania prac, określonych w ust. 1, jako odpowiadających wymaganiom pracy kandydackiej na wniosek zainteresowanego odbywa się przewód kandydacki zgodnie z przepisami §§ 7, 8 i 14 — 18.

3. Osoby ubiegające się o stopień doktora nauk na podstawie art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) obowiązane są dopełnić warunków przewidzianych w § 20 ust. 1 i 2 pkt 1 — 3 oraz w §§ 21 — 26.

4. Osoby, których prace habilitacyjne zostały przyjęte przez radę wydziałową przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki, mogą uzyskać stopień doktora nauk po przeprowadzeniu obrony pracy jako pracy doktorskiej na publicznej rozprawie. Na wniosek zainteresowanego rada wydziałowa wyznacza termin publicznej rozprawy. Przepisy §§ 25 i 26 stosuje się odpowiednio.

§ 28. W zakresie unormowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc obowiązującą przepisy dotychczasowe, regulujące warunki i tryb nadawania stopni naukowych, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 11 listopada 1924 r. — w sprawie uzyskiwania stopnia doktora na wszystkich wydziałach szkół akademickich (Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. z 1924 r. Nr 20, poz. 207, z 1934 r. Nr 1, poz. 9, z 1937 r. Nr 5, poz. 127 i Dz. Urz. Min. Oświaty z 1949 r. Nr 7, poz. 114);
- 2) rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 3 lipca 1948 r. w sprawie postępowania habilitacyjnego (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 293).

§ 29. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Szkolnictwa Wyższego i innym zainteresowanym ministrom oraz Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

165

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 kwietnia 1952 r.

w sprawie państwowego zasobu archiwalnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o archiwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 149) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowy zasób archiwalny tworzą wszystkie materiały archiwalne, które posiadają historyczne znaczenie polityczne, społeczne, gospodarcze i naukowe.

2. Przez materiały archiwalne rozumie się wszelkiego rodzaju dokumenty księgi, akta, mapy, plany, fotografie, fotokopie, materiały fonograficzne itp. niezależnie od treści, formy zewnętrznej, techniki, daty i sposobu ich powstania oraz miejsca przechowania.

3. Przez akta rozumie się również drukowane lub powielane innym sposobem akta urzędowe, pisma nie wysłane, bruliony, rejestry, rachunki, projekty, szkice i studia.

§ 2. W skład państwowego zasobu archiwalnego wchodzi w szczególności materiały archiwalne, które:

- 1) powstały i powstają w wyniku i w czasie działalności naczelnych, centralnych i terenowych władz i urzędów państwowych i ich organów, władz b. samorządu terytorialnego, władz samorządu gospodarczego i zawodowego, instytucji i przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych, banków, instytucji

i zrzeczeń społecznych i kulturalnych oraz zlikwidowanych przedsiębiorstw prywatnych,

- 2) powstały w wyniku działalności władz, urzędów i instytucji państw obcych, które kiedykolwiek sprawowały władzę na ziemiach objętych obecnymi granicami państwowymi Polski Ludowej, o ile działalność ta dotyczyła tych ziem.

§ 3. Do państwowego zasobu archiwalnego włącza się materiały archiwalne:

- 1) pozostałe po majątkach ziemskich, które w wyniku reformy rolnej weszły do Państwowego Funduszu Ziemi,
- 2) pozostałe po rodzinach i rodach, które odgrywały w przeszłości rolę historyczną.

§ 4. Materiały archiwalne, posiadające historyczne znaczenie polityczne, społeczne, gospodarcze i naukowe, podlegają zabezpieczeniu lub przekazaniu do archiwów państwowych w zakresie i trybie określonym przez odrębne przepisy.

§ 5. Materiały archiwalne partii i stronnictw politycznych Polski Ludowej, wchodząc w skład państwowego zasobu archiwalnego, są zarządzane przez organa partii i stronnictw i nie podlegają nadzorowi Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

166

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 kwietnia 1952 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 110) oraz art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. z 1950 r., Nr 56, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 maja 1951 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatkach terenowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 237) wprowadza się zmiany następujące:

- 1) w § 3 ust. 1 skreśla się wyrazy „o obszarze nie przekraczającym 5000 m²”;
- 2) § 11 otrzymuje brzmienie następujące:
„§ 11. 1. Dla gruntów należących do budynków, nie związanych z gospodarstwem rolnym, i gruntów nie zabudowanych nie wchodzących w skład gospodarstwa rolnego, w odniesieniu do podatników, którzy nie są podmiotami gospodarki uspołecznionej, ustala się, z zastrzeżeniem przepisów ust. 3—5, następujące stawki podatkowe w zależności od położenia tych gruntów:

Kategorie osiedli	Strefa	Stawki w zł za 1 m ² powierzchni gruntu rocznie
1 Osiedla i miasta do 25.000 mieszkańców	całe osiedla i miasta	0,06
2 Osiedla i miasta ponad 25.000 mieszkańców nie stanowiące powiatów	całe osiedla i miasta	0,09
3 Miasta do 100.000 mieszkańców stanowiące powiaty	śródmieście	0,12
	pozostałe dzielnice	0,09
4 Miasta ponad 100.000 mieszkańców	śródmieście	0,15
	strefa pośrednia	0,12
	peryferie	0,09

2. Przy klasyfikacji na strefy właściwy jest podział miasta na dzielnice dokonany przez miejską radę narodową na podstawie dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 51, poz. 479).

3. Dla podatników podatku od nieruchomości ustala się stawki za 1 m² powierzchni gruntów, określonych w ust. 1:

- 1) w wysokości $\frac{2}{3}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają wynagrodzenia, podlegające przepisom o podatku od wynagrodzeń, bądź też są małżonkami osób, pobierających takie wynagrodzenia,
- 2) w wysokości $\frac{3}{4}$ stawek, przewidzianych w ust. 1, jeżeli pobierają zaopatrzenia emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszy publicznych bądź też są małżonkami osób pobierających takie zaopatrzenia.